

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10798

гр. София, 19.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

като разгледа дело номер **4811** по описа за **2024** година докладвано от съдия
Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/.

С искане вх. на АССГ № 1772/ 20. 01. 2026 г., подадено на основание чл. 176а от АПК,
процесуалният представител на [община] е поискал да бъде изменено Решение № 43087/ 23. 12.
2025 г. в частта за разноските, като на [община] се присъдят направените разноски за адвокатско
възнаграждение в пълния им претендиран размер, а именно 18 000 лева, съответно еврвата им
равностойност - 9 203, 25 евро.

В срока по чл. 176а, ал. 2 от АПК е постъпил отговор от ответника, в който са изложени подробни
аргументи за неоснователност на искането за изменение на съдебния акт.

Съдът като взе предвид постъпилото искане и прецени материалите по делото, приема за
установено от фактическа и правна страна следното:

Искането на процесуалния представител на [община] е процесуално допустимо, като подадено
от активно легитимирано лице и в срока по чл. 176а, ал. 1 от АПК. Разгледано по същество,
същото е неоснователно, поради следните съображения:

Производството по делото е образувано по жалба от [община] против Заповед № РД9Р-12/ 08.
04. 2024 г., издадена от зам.-министъра на културата. С посочения съдебен акт е предоставен
статут и са определени режими за опазване /териториален обхват – граници, охранителна зона и
предписания за опазване/ на обект „Приемна сграда на аерогара Р., сграда с идентификатор
84049.87.164.4, намираща се в поземлен имот с идентификатор 840498.87.164, обл. Р., общ. И., с.
Щ., с класификация на единична архитектурно-строителна и художествена недвижима културна
ценност от най-ново време с категория национално значение.

С Решение № 43087/ 23. 12. 2025 г. съдът е отменил Заповед № РД9Р-12/ 08. 04. 2024 г., издадена
от зам.-министъра на културата и е изпратил преписката на административния орган за ново
произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, съобразно
мотивите на настоящия съдебен акт и в едномесечен срок от влизането му в сила. Със същия

съдебен акт е осъдено Министерството на културата да заплати на [община] направените по делото разноски в общ размер на 4580 /четири хиляди петстотин и осемдесет/ лева.

Съдът е приел за основателно направено от ответника възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на заплатеното от [община] адвокатско възнаграждение в размер на 18 000 /осемнадесет хиляди/ лева. Поради това, като е съобразил фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на процесуалния представител на оспорващото лице, както и броя на проведените съдебни заседания, съдът е направил извод, че размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде редуциран до 3000 /три хиляди/ лева.

Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 09. 07. 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, какъвто е и конкретният случай, възнаграждението е 1000 лева.

В настоящото производство съдът е съобразил както броя на проведените съдебни заседания, така и активността на процесуалния представител на оспорващото лице и фактическата и правна сложност на делото. Именно поради това е приел, че адвокатското възнаграждение, макар и редуцирано от 18 000 лева, следва да бъде определено в размер, надхвърлящ три пъти минималния размер, посочен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 09. 07. 2024 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Така определеният размер на адвокатското възнаграждение не е занижен, доколкото в самата Наредба № 1/ 2024 г. делата по Закона за културното наследство не са приети като отличаващи се със сложност, която да налага определяне на минимално адвокатското възнаграждение по реда на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 1/ 09. 07. 2024 г. Въпреки това, настоящият съдебен състав е отчел спецификата и сложността на настоящия казус, като е определил адвокатското възнаграждение в размер, който значително надвишава минималния размер по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 2004 г. и който напълно съответства на извършената адвокатска работа по случая, с отчитане на правната и фактическа сложност на делото, както и при съобразяване на броя на проведените съдебни заседания.

Ето защо молбата за изменение на Решение № 43087/ 23. 12. 2025 г., постановено по адм. дело № 4811/2024 г. по описа на Административен съд – София град, депозирана от процесуалния представител на [община], е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Поради посочените аргументи и на основание чл. 176а от АПК, Административен съд - София град, III тричленен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на процесуалния представител на [община] за изменение на Решение № 43087/ 23. 12. 2025 г., постановено по адм. дело № 4811/2024 г. по описа на Административен съд – София град, в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението, а именно - с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИСИ от определението да се изпратят на страните.

Председател:

Членове: